

værende Finansminister Brun, der havde stiftet dette Laan. Han sagde til os: Naar vi nu laane 40 Mill. Kr., varer det længe, inden vi atter trænge til Penge eller behøve at gaa til det udenlandske Pengemarked. Og saa, en 3—4 Maaneder efter, da Brandes bliver Finansminister og skal til at undersøge Kassen, opdager han til sin Rædsel, at Bruns 40 Mill. Kr. ere væk, der er ingen Penge, Bunden er skrabet, Maskineriet kan ikke holdes i Gang. Derfor kan man saa godt forstaa, at Brandes mere end nogen anden Finansminister følte Nødvendigheden af at have en tilstrækkelig Kassebeholdning. Saa kom vi ind paa det ulykkelige Vekselrytteri, og i December 1909 faa Maaneder efter, at Brun havde faaet et fast Laan paa 40 Mill. Kr., faa vi det første Veksellaan paa 15 Mill. Kr.

Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) gjorde stærkt gældende, at nu skulde vi til at sætte Tæring efter Næring. Ja, det ærede Medlem fra Svendborg kan sagtens sige det, saaledes taler den mætte og tilfredse Mand. Det ærede Medlem har faaet alt, hvad han ønsker, han har sine Militærsager i Orden, de ere bragte paa det tørre, saa kan det andet komme, som det kan. Men vi andre, der se anderledes paa Tingene, som ønske en social Lovgivning, f. Eks. et Lovforslag som det om at yde Understøttelser til Enker og Enkemænd, vide, at naar det foreliggende Lovforslag vedtages, er der sat en Bom for, saa komme vi til at sætte Tæring efter Næring, saa komme vi til at resignere overfor Ønsker i den Retning.

Den højtærede Finansminister udtalte, at dette Lovforslag har ikke noget med militære Øjemed at skaffe. Det er jeg ikke sikker paa; vi have haft sørgelige Erfaringer for, at naar der har været opsparet og ophobet Penge i Reservefonden og Kassebeholdningen, har en Regering ikke kunnet taale at se disse Penge uden at benytte dem i militært Øjemed, og efter den Magt og Indflydelse, som Højre har faaet i det politiske Liv, er det slet ikke utænkeligt, at Højre, naar vi naa henimod 1922 og skulle til at træffe Bestemmelse om Landbefæstningens Nedlæggelse, vil føre sine Krav igennem og sige: Pengene ligge her, vi have rigeligt med Penge, vi kunne afholde alle Udgifter uden at behøve at paalægge nye Skatter. Der er en stor Fare i at have disse Penge, naar vi have en Regering, der er saa dybt af-

hængig af et andet Parti, som Tilfældet er i Øjeblikket.

Saa siger den højtærede Finansminister, at det, vi skulle gaa med til her, er ikke noget nyt, det er en Ordning, der allerede er gennemført paa Finansloven. Der er imidlertid meget stor Forskel paa det, der foreslaas her, og den Ordning, vi have ved Anmærkningen paa Finansloven. I Henhold til denne Anmærkning kan Reservefonden bringes op til en Størrelse af 25 Mill. Kr. Men hvordan skulle disse Penge komme til Veje? Reservefonden kan kun vokse derved, at der bortsælges Statsaktiver. Men det er ikke noget, man saadan løber til, at kunne bortsælge Statsaktiver. Det er noget, der vil ske langsomt, og det er noget, der kan ske uden paa Bekostning af noget andet, det er Penge, som vi næsten faa forærende, som komme ind, uden at Skatteyderne mærke det.

Den højtærede Finansminister vil berolige os med, at dette Lovforslag ikke betyder en Bom for den sociale Lovgivning, han sagde, at det kunde jo ogsaa betyde en Bom for Militærlovgivningen. Nej, det sidste tror jeg langt fra bliver Tilfældet, thi med den Magt og Indflydelse, Højre har, skal det nok sørge for, at der ikke bliver Bom for den militære Lovgivning. Og jeg maa sige, jeg føler mig ikke meget tryk ved de Forsikringer, vi faa fra den højtærede Finansminister. Vi mindes alle, hvad han forsikrede os i 1910 forud for Folketingsvalgene, hvor han og vor højtærede Formand rejste Landet rundt og forsikrede Vælgerne om, at nye Skatter vare ikke nødvendige, det var Fantasterier at tale om det. Vi saa, hvad de Forsikringer vare værd, det var ikke andet end Mundsvejr. Derfor bryder jeg mig ikke meget om saadanne Forsikringer og bygger ikke paa dem.

Finansministeren sagde, at Socialdemokraterne vare vel tjente med, at der var en god Balance paa Statsregnskaberne. Ja, det ere de, der er ingen, der ivrigere end vi have arbejdet for at skaffe god Balance paa Statsregnskaberne. Havde de Herrer villet følge vor Sparsommelighedspolitik, havde vi for længe siden haft en god Balance, saa havde vi ikke kendt til store Underskud paa Statsregnskaberne eller været nødte til at gaa til de store Laan.

Vi have endnu ikke faaet nogen Oplysning fra Finansministeren om, hvad dette Lovforslag betyder finansielt. Var